

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΙΚΜΠΑΛ

Μιχάλης Κοιλάκος

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- Οι σύγχρονες μορφές δουλείας είναι πάρα πολλές και δυστυχώς εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως εκτιμάται ότι ζουν σαν σκλάβοι. Πολλοί από αυτούς είναι παιδιά. Σε χώρες όπως η Ινδία και το Πακιστάν, εκατομμύρια μικρά παιδιά εξαναγκάζονται σε εργασία από εξαιρετικά μικρή ηλικία, όπου οι συνθήκες είναι πραγματικά φρικτές.

Ο ΙΚΜΠΑΛ

- Στην περίπτωση ενός μικρού Πακιστανού, του Ικμπάλ Μασίχ, ο μικρός σκλάβος έγινε ήρωας, αφού στη διάρκεια της σύντομης ζωής του κατάφερε με περίσσιο κουράγιο να αφυπνίσει τον κόσμο και να διεκδικήσει τα δικαιώματα των παιδιών, που κάποιοι επιτήδειοι τους τα στερούν για προσωπικό τους όφελος.
- Στην τρυφερή ηλικία των 4 ετών, όπου άλλα παιδιά απολαμβάνουν τη θαλπωρή του σπιτιού και την αγάπη των γονιών τους, ο Πακιστανός Ικμπάλ πουλήθηκε σε ταπητουργείο, ή για την ακρίβεια αποτέλεσε ενέχυρο για την κάλυψη χρέους 12 δολαρίων. Η οικογένειά του χρειάστηκε τα χρήματα για να παντρέψει τον μεγαλύτερο αδελφό του. Δεν τον ρώτησε κανείς ούτε και ήταν θέλησή του. Η μέθοδος αυτή της ανταλλαγής είναι όμως κάτι το συνηθισμένο, αν και πολύ σπανίως τα θύματα απελευθερώνονται από αυτή την παγίδα.

Η ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

- Στο ταπητουργείο, μαζί με τα άλλα παιδιά, καθόταν σκυφτός σε έναν ξύλινο πάγκο και έπρεπε να δένει κόμπους σε χαλιά, τηρώντας αυστηρά το σχέδιο, δεμένος με αλυσίδες, χωρίς το δικαίωμα ξεκούρασης. Οι δεσμώτες του τον τάιζαν ελάχιστα, δεν υπήρχε παρά ελάχιστο φως καθώς τα παράθυρα έμεναν κλειστά και η ζέστη ήταν αφόρητη. Για το παραμικρό λάθος ή παράπτωμα οι τιμωρίες περιλάμβαναν ξυλοδαρμό και εγκλεισμό σε σκοτεινή ντουλάπα ή ακόμη και κρέμασμα ανάποδα.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΑΣ

- Στην ηλικία των 10 κατάφερε να αποδράσει. Η ανάπτυξή του είχε επηρεαστεί και το ύψος του ήταν το μισό από τα άλλα παιδιά της ηλικίας του, ενώ είχε και άλλα προβλήματα υγείας. Τίποτε από αυτά δεν τον επηρέασε. Διψούσε για μάθηση και συμπλήρωσε τέσσερα σχολικά έτη μέσα σε μόλις δύο. Ήθελε να ελευθερώσει όλα τα παιδιά της πατρίδας του και να τους δώσει την ευκαιρία να μορφωθούν πηγαίνοντας σχολείο.
- Γύριζε στο Πακιστάν εξαπολύοντας εκστρατεία εναντίον της βιομηχανίας παραγωγής χαλιών. Κατάφερε μέσα από τις προσπάθειές του να κλείσουν κάποια ταπητουργεία και για το λόγο αυτό δέχθηκε πολλές απειλές για τη ζωή του, τις οποίες όμως αγνόησε.

Iqbal Masih
1994

- Εκτός από το Πακιστάν ταξίδεψε και στο εξωτερικό ως πρέσβης όλων των παιδιών που εξαναγκάζονται σε εργασία και δεν είχαν φωνή για να εκφραστούν. Στις ΗΠΑ επισκέφθηκε σχολεία και μίλησε στους μαθητές, ενώ όταν ρωτήθηκε για ποιο λόγο να ξαναγυρίσει πίσω στην πατρίδα του όπου κινδύνευε, εκείνος απάντησε: “Πρέπει να τελειώσω αυτό που ξεκίνησα”.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ

- Ο δεκατριάχρονος Ικμπάλ Μασίχ βρέθηκε δολοφονημένος στο χωριό του, στο Πακιστάν, τον Απρίλιο του 1995, λίγους μήνες αφού είχε παραλάβει το διεθνές βραβείο «Νέοι σε δράση» και είχε εκφωνήσει την ομιλία του στην Αμερική, στην οποία εξιστορούσε τα έξι χρόνια σκλαβιάς του στο εργαστήριο χαλιών στη Λαχόρη. Οι δολοφόνοι του δε συνελήφθησαν ποτέ.

ΤΕΛΙΚΑ...

- Οι φίλοι του, μαθητές στις ΗΠΑ, δεν έμειναν με δεμένα τα χέρια. Για να τιμήσουν τον Ικμπάλ έκαναν καμπάνια για να μαζέψουν δωρεές από όλα τα σχολεία της χώρας και να χτίσουν ένα σχολείο για τον Ικμπάλ. Η εκστρατεία τους ήταν εξαιρετικά αποτελεσματική και στη 10η επέτειο του θανάτου του είχαν συγκεντρωθεί χρήματα για 8 σχολεία σε διάφορες χώρες του κόσμου. Ο ίδιος αποτέλεσε έμπνευση για δεκάδες παιδιά αλλά και μεγάλους να υπερασπιστούν τα δικαιώματα του παιδιού έτσι ώστε να μειωθεί αυτός ο μεγάλος αριθμός των παιδιών που δουλεύουν υπό άθλιες συνθήκες σε πολλή μικρή ηλικία.
- <https://www.youtube.com/watch?v=f0D6K18wq8A>